

فرشاد کلزاری

بی تردید اگر از ساکنان خاورمیانه در مورد آخرالزمان بپرسید، بسیاری از آنها بر اساس آموزه‌های دینی خود پاسخ خواهند داد. در مغرب زمین هم در مهد تمدن و در قرن بیست و یکم آخرالزمان معمولاً از دریچه ایدئولوژیک تفسیر می‌شود و مدل نگاه‌ها و تفاسیر (چه کل باشد یا جزء) با یکدیگر تفاوت چندانی ندارد؛ اما در این میان بدون شک سیاستمداران و کسانی که سر و کارشان با مسائل سیاسی است مدل دیگری تحلیل می‌کنند. از نظر آنها آخرالزمان زمانی است که قدرت‌های موجود در روی کره زمین اعم از آمریکا، روسیه، چین و مجموع کشورهای عضو اتحادیه اروپا با یکدیگر وارد یک تنازع علنی و رو در رو شوند که در نهایت قرار بر استفاده از تسلیحات کشتار جمعی باشد. این طیف غایت بحران را در کنار گذاشته شدن میز گفت‌وگو بر چیدن مذاکرات بین این قدرت‌های بیندوبه همین دلیل علناً می‌گویند آخرالزمان برهه‌ای از تاریخ خواهد بود که این کشورها به انضمام شرکایشان به سمت استفاده از بمب هسته‌ای بروند. این نگاه سیاستمداران و سیاست‌ورزان که علم و خرد را سرلوحه تفسیر و تحلیل خود می‌دانند یک روی دیگر دارد و آن هم تحریک دشمن یا همان رقیبشان است. آنها معتقدند نمی‌توان در دنیای امروز با شاخ و شانه نکشیدن یا فریب و تحریک دشمن، منافع ملی کسب کرد.

بر این اساس بارها طی چندماه اخیر در مورد منازعه شرق و غرب بر سر اوکراین شنیده‌ایم و حالا همین روند به جایی رسیده که دو طرف در حال چنگ و دندان نشان دادن به یکدیگر هستند اما اینبار درون مایه منازعه مذکور «هسته‌ای» است. بسیاری از ناظران بین‌المللی مبدأ این وضعیت را سخنان و تهدیدات ولادیمیر پوتین، رئیس جمهوری روسیه می‌دانند و برخی

دیگر که دل در گرو مسکو دارند، منشأ این تنازع را وجود مواد رادیواکتیو در اوکراین و ساخت تسلیحات هسته‌ای توسط این کشور می‌دانند. اما هر چه که باشد حالا مولفه‌هایی وجود دارد که نشان می‌دهد تقابل هسته‌ای در حال عمیق و عریض شدن است و می‌تواند به زودی یک قطب‌بندی جدید را به وجود

بیاورد. این قطب‌بندی بدون شک دو سر دارد که یک‌سوی آن آمریکا و سوی دیگرش روسیه است اما باید دانست که اروپا هم به دلیل استقرار میان مسکو و واشنگتن، در این منازعه حاضر است و نمی‌تواند از صحنه کارزاری که در دست شده به آسانی راه‌گریز پیدا کند.

ردوبدل تهدید میان مسکو و واشنگتن!

روز پنجشنبه خبرگزاری راشاتودی اعلام کرد که ولادیمیر پوتین شخصاً بر تمرین‌های نظامی برای اجرای یک حمله اتمی تلافی‌جویانه نظارت کرده است. ساعاتی بعد سرگنی شویگو، وزیر دفاع روسیه هدف از این رزمایش‌ها را آمادگی نیروهای تهاجمی راهبردی روسیه برای انجام یک حمله هسته‌ای عظیم در پاسخ به حمله هسته‌ای

نظارت پوتین بر مانور هسته‌ای، بر عزم واشنگتن برای استقرار بمب اتمی در اروپا افزود؛

دوئل آخرالزمانی!

دشمن توصیف کرد. به گفته کرملین، نیروهای بازدارنده زمینی، دریایی و هوایی در این مانورهای نظامی شرکت کردند. اهداف واقع در شبه جزیره کامچاتکا در خاور دور روسیه توسط موشک بالستیک قاره پیمای یارس و موشک بالستیک سینوا که از دریای بارتس پر تاب شد، نابود شدند. همچنین بمب‌افکن‌های استراتژیک تی-۹۵ در این رزمایش شرکت کردند. به موازات این وضعیت وب‌سایت پولیتیکو هم اعلام کرد که طبق یک سند دیپلماتیک آمریکا و گفته‌های دو منبع مطلع، ایالات متحده به کار گرفتن نسخه دقیق‌تر از یک بمب هسته‌ای اصلی خود را در پایگاه‌های ناتو در اروپا تسریع کرده است. این سند دیپلماتیک نشان می‌دهد که مقامات ایالات متحده این ماه در جریان نشست

هدف روس‌ها از بیان واژه «دشمن» در شرایط فعلی که تهدیدها هسته‌ای شده‌اند، بلوک غربی است که باز هم زیر چتر رهبری آمریکا قرار دارد و از ژاپن و کره جنوبی در شرق آسیا تا قلب اروپا را فرا می‌گیرد

نوشت که پیش‌نویس قوانین این کشور درباره مساله پیوستن به ائتلاف ناتو که تقریباً تکمیل شده است، محدودیتی برای استقرار پایگاه‌های نظامی و تسلیحات هسته‌ای در خاک این کشور وضع نکرده است. به نوشته این نشریه، این قوانین فنلاند قرار است اجازه به استقرار تسلیحات هسته‌ای کشورهای عضو ناتو و همینطور پایگاه‌های نظامی این ائتلاف در خاک فنلاند بدهند و هیچ محدودیتی برای حضور نظامی ائتلاف ناتو در این کشور وضع نکرده‌اند. فارغ از این مسائل باید متوجه بود که ده‌ها فروند جنگنده ارتش اعضای ناتو در یک رزمایش سالانه تمرین جنگ هسته‌ای این ائتلاف که در شمال غرب اروپا برگزار شد، شرکت کردند. به رغم آنکه اروپایی‌ها گفته‌اند این تمرین جنگ هسته‌ای ناتو یک رزمایش سالانه معمول است؛ باید متوجه بود که این رزمایش با شرکت ۱۴ کشور و بیش از ۶۰ هواپیمای انواع مختلف برگزار خواهد شد که علناً یک پیام روشن و واضح به رزمایش تمرینی روسیه با محوریت «حمله تلافی‌جویانه اتمی» به دشمن است البته بی‌تردید هدف روس‌ها از بیان واژه «دشمن» بلوک غربی است که باز هم زیر چتر رهبری آمریکا قرار دارد و از ژاپن و کره جنوبی در شرق آسیا تا قلب اروپا را فرا می‌گیرد. بر همین اساس باید دید که آیا «دوئل آخرالزمانی» غرب و شرق به سمت نشانه‌رفتن هسته‌ای پیش می‌رود یا اینکه صرفاً به تهدید هسته‌ای خلاصه می‌شود!

خبر

پارلمان عراق به کابینه سودانی رأی اعتماد داد

فائق زیدان رئیس شورای عالی قضایی عراق، جنین هنیس پلاسخرت نماینده دبیر کل سازمان ملل در عراق، هادی العامری رئیس ائتلاف فتح، نوری المالکی رئیس ائتلاف دولت قانون و فالح الفیاض رئیس الحشد الشعبی نیز حضور داشتند. در این جلسه همچنین محسن المندلاوی نائب رئیس اول پارلمان عراق و شاخوان عبدالله نائب رئیس دوم پارلمان عراق حضور داشتند. محمد شیاع السودانی سوم مهرماه برنامه دولت آینده را شامل ۲۳ محور و برقی، بهداشت و درمان، خدمات شهری و مسیرها و مبارزه با فساد را اولویت این محورهای اعلام کرده بود.

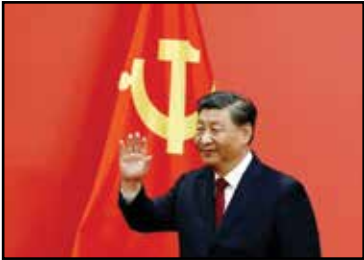
ارمنستان خواهان امضای پیمان صلح با آذربایجان است

همان طور که پاشینیان خاطرنشان کرد، «باید یک گفتگوی قابل مشاهده در سطح بین‌المللی بین قره باغ کوهستانی و آذربایجان وجود داشته باشد، باید مکانیسم‌های قابل مشاهده برای محافظت از حقوق و امنیت ارمنه قره باغ کوهستانی وجود داشته باشد.»

جهان نما

نویسنده سرشناس آمریکایی پاسخ داد: «آیا شی»
صدام حسین چینی است؟!

برای هر دو نفر یعنی «شی جین پینگ» رئیس جمهور فعلی چین و «صدام حسین» رئیس جمهور اسبق عراق قدرت مطلق کافی نبود. فرارو به نقل از نشنال اینترست در مطلبی به قلم رابرت کاپلان؛ روزنامه‌نگار و نویسنده سرشناس آمریکایی، نوشت: تحکیم قدرت شی جین پینگ در کنگره اخیر حزب کمونیست در پکن با چرخشی شکسپیری انجام شد. به نظر می‌رسد «هو جین تائو» سلف شی به عنوان رئیس جمهور که کنار شی نشسته بود توسط دو نفر از حاضران در مقابل دوربین‌های تلویزیونی به زور از جلسه پایانی کنگره حذف شد.

این صحنه تحقیر دیگری را به یاد می‌آورد هر چند بسیار وحشیانه‌تر. در ۲۲ ژوئیه ۱۹۷۹ میلادی، شش روز پس از جایگزینی رسمی «احمد حسن البکر» به عنوان رئیس جمهور عراق صدام حسین جلسه‌ای را با رهبران حزب سوسیالیست بعث تشکیل داد که دستور ضبط ویدئویی آن را صادر کرد و در یوتیوب موجود است. صدام که در مرکز صحنه نشسته بود اعلام کرد که ۶۶ رهبر حزب به عنوان خائن آشکار شده‌اند و ستون پنجم را تشکیل می‌دهند. هنگامی که هر نام خوانده می‌شد نگهبانان مردی گیج را از جایگاهش در میان حضار گرفتند و به زور از سالن خارج کردند.

در پایان این روند آنانی که هنوز نشسته بودند با ترس و هم چنین آسودگی خود به پا خاستند و فریاد وفاداری بی‌پایان به صدام را سر دادند. از ۶۶ نفر نامبرده ۲۲ نفر به سرعت تیرباران شدند. در پاییز آن سال، تصفیه‌های گسترده‌تری دنبال شد. کشور اکنون به معنای واقعی کلمه متعلق به صدام بود. او ترس کامل را بر عراق حکمفرما ساخته بود.

آن جلسه حزب بعث که در آن اورق‌بای خیالی خود را از سالن حذف کرد مقدمه تام رویدادهای بعدی رخ داده بود: کشتار حدود ۲۵۰ هزار نفر از هموطنان اش در طول ربع قرن حکمرانی، تهاجم او در سال ۱۹۸۰ به استان نفت خیز خوزستان در ایران، تهاجم او به کویت در سال ۱۹۹۰ میلادی که منجر به آغاز جنگ اول خلیج فارس شد و ... همه چیز از زمانی شروع شده بود که گروهی از مردان را به زور از یک جلسه عمومی حذف کردند. این لحظه دقیقی بود که نشان از مالکیت واقعی صدام بر حزب بعث و در نتیجه کشورش داشت.

تحقیر عمومی و متعاقب آن تخریب اعضای حزب برای رمز و راز قدرت او بسیار مهم بود. تفاوت میان شی و صدام زیاد است. شی یک شاهزاده تحصیلکرده دانشگاهی است که در رده‌های دستگاه کمونیستی بسیار نهادینه شده در آن چیزی که اکنون دومین اقتصاد بزرگ جهان است ارتقا پیدا کرد. صدام یکی از ارادل و اوباش طایفه‌ای در پس آب‌های امپراتوری عثمانی بود. شی یک مرد را از سالن خارج کرد و صدام ده‌ها نفر را حذف و اعدام کرده بود.

با این وجود، در اینجا پژواک یک صدای مشترک به گوش می‌رسد. برای هر دو مرد، قدرت مطلق کافی نبود. یک نفر باید به طور علنی و به شکلی دراماتیک تحقیر می‌شد تا وضعیت به مسیری که باید هدایت می‌شد. ایده هر دو یکسان بوده است: «هر کس مرا به چالش بکشد نابود خواهد شد». در هر دو مورد بدبینی با ایدئولوژی لنینیستی ادغام شده بود، زیرا حزب بعث نیز شاخه‌ای از کمونیسم بود.

صدام پس از آن جلسه یکی از خونین‌ترین دوران تاریخ خاورمیانه را رقم زد. با این وجود، در مقایسه با ظرفیت بالقوه شی برای ایجاد ویرانی بین‌المللی صدام ممکن است تنها یک دست گرمی بوده باشد. با این وجود، چین بسیار متفاوت از عراق است حتی با وجود این که شی به روش بسیار پیچیده‌تر خود به اندازه صدام در مورد جاه‌طلبی‌های منطقه‌ای و جهانی اش رویکردی تهاجمی دارد. خطرات نه تنها برای تایوان و دیگر متحدان آسیایی ما بلکه برای کل جهان قابل اغراق نیست.